

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 107/02-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. a O. B., bytom P., zastúpených komerčnou právničkou JUDr. G. J., č. licencie 294/1991, so sídlom K., vo veci porušenia ich základných práv upravených v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky - práva na majetok a čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky - práva na riadnu súdnu ochranu a rovnaké postavenie účastníkov v konaní Okresnou prokuratúrou v Prešove odložením ich podnetu vedeného pod sp. zn. Pd 4007/02, a takto

r o z h o d o l:

Sťažnosť Ing. P. a O. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e:

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. mája 2002 doručené podanie Ing. P. a O. B., bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených komerčnou právničkou JUDr. G. J., č. licencie 294/1991, so sídlom K., označené ako „sťažnosť fyzickej osoby“ vo veci porušenia ich „ústavných práv vyplývajúcich z čl. 20 a 47 Ústavy SR pri vydaní Oznámenia Okresnou prokuratúrou v Prešove č. Pd 4007/02“.

Porušenie svojich ústavných práv vidia sťažovatelia v tom, že Okresná prokuratúra v Prešove odložila ich podnet z 22. januára 2002, ktorým žiadali o prešetrenie zákonnosti postupu Katastrálneho úradu v Prešove pri založení listu vlastníctva č. 4920 v k. ú. Prešov pre parcely č. 1674/81 a 1674/198, na základe ktorého bol neskôr spracovaný znalecký posudok Ing. J. B. 3/97 ako podklad pre súdne konanie vedené na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 10 C 708/83, ktorého účastníkmi boli aj sťažovatelia a ktoré bolo právoplatne skončené 11. apríla 2000 rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Co 420/99, 2 Co 421/99.

Sťažovatelia takýto postup Okresnej prokuratúry v Prešove nepovažujú za správny, pretože odložením ich podnetu boli ukrátení na svojich vlastníckych právach a na právach riadnej súdnej ochrany, a to podľa čl. 20 a čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Navrhujú preto ústavnému súdu, aby nariadil Okresnej prokuratúre v Prešove pokračovať ďalej v konaní o prešetrenie zákonnosti postupu Katastrálneho úradu v Prešove pri zápise vlastníckych práv k parcelám č. 1674/81 a 1674/198, ako aj pri spracovaní znaleckého posudku Ing. J. B. a po zistení porušenia zákonnosti pri zápise práv priznať navrhovateľom primeranú finančnú náhradu.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je oprávnený podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd (ďalej len „základné práva a slobody“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každé podanie predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, pričom zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde. Pritom v danom prípade je ústavný súd podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania.

Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd rozhodol tak, aby „nariadil Okresnej prokuratúre v Prešove pokračovať ďalej v konaní o prešetrenie zákonnosti postupu Katastrálneho úradu v Prešove pri zápise vlastníckych práv k parcelám č. 1674/81 a 1674/198, ako aj pri spracovaní znaleckého posudku Ing. J. B. a po zistení porušení zákonnosti pri zápise práv priznal navrhovateľom primeranú finančnú náhradu“. Nežiadajú teda výslovne rozhodnúť aj o porušení ich základných práv a slobôd, hoci vo svojej sťažnosti uvádzajú, že postup Okresnej prokuratúry v Prešove nepovažujú za správny, pretože odložením ich podnetu boli porušené ich ústavné práva (čl. 20 a čl. 47 ústavy).

Ústavný súd môže rozhodnúť o zrušení rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, o prikázaní vo veci konať alebo o vrátení veci na ďalšie konanie a zákaze pokračovania v porušovaní základných práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy (kam možno zaradiť žiadosť sťažovateľov) len v nadväznosti na rozhodnutie ústavného súdu o porušení základných práv a slobôd. Na rozhodovanie bez vzťahu k (možnému) porušeniu základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb ústavný súd právomoc nemá.

Napriek nepresnosti podania ústavný súd posúdil vyššie uvedené konštatovanie sťažovateľov o porušení ich základných práv ako ich žiadosť o rozhodnutie o porušení ich základných práv a slobôd (čl. 20 a čl. 47 ústavy) a po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu fyzickej osoby. Podateľovi podnetu § 34 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre umožňuje využiť inštitút opakovaného podnetu, ktorým môže požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu nadriadeného prokurátora. Hoci v konaní o podnete prokurátor preskúmava zákonnosť postupov orgánov verejnej správy, týmto konaním nemôže bezprostredne dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd, ktorého

vyslovenia sa dožadujú sťažovatelia, k ich porušeniu môže dôjsť len postupom toho orgánu štátu, ktorý o nich koná a rozhoduje. Keďže na základe vyššie uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že Okresná prokuratúra v Prešove nebola spôsobilá odložením podania porušiť vlastnícke právo sťažovateľov (o ktorom sa v súvislosti s vypořádáním podielového spoluvlastníctva právoplatne rozhodlo 11. apríla 2000 rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Co 420/99, 2 Co 421/99), táto skutočnosť (a spolu s absenciou príčinnej súvislosti medzi porušením rovnosti účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a nie podľa čl. 47 ústavy, ako uvádzajú sťažovatelia v ďalšej časti sťažnosti) bola hlavným dôvodom na rozhodnutie ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti ako celku.

V dôsledku toho bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa požiadavkou sťažovateľov rozhodnúť o pokračovaní v konaní Okresnej prokuratúry v Prešove o prešetrení zákonnosti postupu Katastrálneho úradu v Prešove, ako aj o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia podľa čl. 127 ods. 3 ústavy, za ktorú považoval ústavný súd požiadavku sťažovateľov o primeranú finančnú náhradu uvedenú bez akéhokoľvek bližšieho upresnenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2002